

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 9 MEI.

Provinciale kiezingen.

De kandidatuur van M. den graaf de Grunne voor den provincialen raad, ontmoet door gansch het kanton Tongeren den grootsten bijval.

Onze groote liberalen die zoo veel keffen als er geene kiezingen op handen zijn, zullen dezen keer alweer 't huis blijven. Zij zullen voortgaan met van verre te blaffen, maar als er kwestie is van het strijperk in te komen dan zijn zij met geen honderd pond kaarsen te vinden.

M. de graaf de Grunne zal dus zonder tegenkanting gekozen worden.

Wij verzoeken de kiezers de namen der kandidaten op de volgende wijze te schrijven.

MM. Jos. JAMINÉ, uitgaande lid,
H. DE BELLEFROID, id.
A. SLEGERS, id.
Graaf A. DE GRUNNE,

Kanton Sichen.

Het is ten onrechte dat sommige bladeren aangekondigd hebben dat M. Froidmont, griffier van het vredegericht, eene kandidatuur aanneemt voor den provincialen raad.

M. Reynders, uitgaande lid, zal zonder tegenkanting herkozen worden.

Men verzekert ons dat M. de notaris Stas, zich op den rang zal zetten voor de plaats van provinciaal raadslid in vervanging van zijn schoonvader M. H. Frenay die geen nieuw mandaat zoekt aan te nemen.

Kanton Mechtlen.

MM. Hermans, Peeters en graaf de Caritat, uitgaande leden, zullen zonder tegenkanting herkozen worden.

Kanton Hasselt.

In eene vergadering van katholieke kiezers is er besloten van M. den advocaat Croonenberghs als kandidaat voor te dragen om de plaats te vervullen die openstaande is ten gevolge van het ontslag van M. Barthels. Deze kandidatuur vindt den besten bijval. De kiezing van M. Croonenberghs schijnt ons niet twijfelachtig.

Kanton Herck-de-Stad.

MM. Van Willigen en Vliegen, uitgaande leden, bieden zich op nieuw aan. M. L. Van dermissen, eigenaar te Haelbeek, voegt zich bij hun om de plaats te vervullen van M.

Thiery, die geen nieuw mandaat zoekt te aanvaarden.

De lijst der liberalen draagt tot heden slechts twee namen, te weten: MM. Goupy de Quebec en Pollenus. De liberale bladeren hadden zich te zeer gehaast om M. Mommen vee-arts, als derden liberalen kandidaat uit te roepen. M. Mommen blijft getrouw aan zijne katholieke grondbeginsels en hij weigert zijnen naam aan die der III. Goupy en Pollenus te voegen. Men zegt dat deze zich M. Jacobs als derden kandidaat zullen bijvoegen.

Tongeren, den 8 mei 1868.

Mijnheer de Postrijder,

Ik heb mij al dikwijls gevraagd of er op den ganschen aardsbol iets kurieuzer te vinden is dan de tongersche liberale gazetjts. Dat zijn de aarfijste koordelantseers die ooit voor het publiek gesprongen hebben.

Den 25 mei moet er te Tongeren eene kiezing plaats hebben voor de benoeming van vier leden van den provincialen raad. Een der afzetzende leden, de geachte heer L. Perreau, verlangt niet meer herkozen te worden. M. de Grunne zet zich op den rang en onze groote liberalen hebben den moed niet om tegen hem te veld te trekken.

Waarom meent gij wel dat zij geenen kandidaat op den rang zetten? Ik heb dat deze week in de *Velette* gelezen en ik heb meenen achter over plat tegen den grond te vallen. Luistert! De kiezers van het kanton Tongeren zijn niet waard dat men zich met hen ophoude; het zijn eenen hoop witte negers en niets anders; hunne oogen willen niet open gaan voor het liberaal licht en zij zijn veel meer verachtend dan de laatste gehuchten van het land. Ook gaat M. Noyen de andere kantons op eene hoogte van beschaving brengen die Tongeren al meer en meer zal doen beschaamd staan. In het kanton Herck de Stad gaat hij drie katholieken omver werpen en drie liberalen doen kiezen! Het kanton Sichen gaat hij herscheppen! Overal gaat hij de oude klerikale vlag omver loopen! Houdt hem tegen! houdt hem tegen! Hu! hu! hu!!!

Maar, kameraad, de oude Tongenaar heeft nog al goede memorie. Ik herinner mij dat er over eenige jaren eene kiezing voor het Senaat plaats had. De katholieke kandidaat werd gekozen, dat gaat van zelfs, en de liberale kreeg eene buis, volgens de oude en onafgebroken traditie der Tongenaren. *Velette* lief, weet gij nog dat gij daags na de kiezing eene opsomming maaktte van de stemmen welke de liberale kandidaat in de verschillige kantons gekregen had? In Tongeren zooveel, in Borgloon zooveel, in Bilsen, Sichen, Mechtlen zooveel, en op slot van rekening beweest

gij, *Velette*, dat de liberale kandidaat het grootste getal stemmen bekomen had in het kanton Tongeren, dat de kiezers der andere kantons te slecht waren om de schoenen van eenen liberaal te poetsen en dat het kanton Tongeren alleen verstand en kennissen veil had.

Hoe komt het nu dat die zelfde kiezers die zich zoo doorslim toonden over eenige jaren vandaag zoo buitengewoon dom geworden zijn?

Comment en un plomb vil l'or pur s'est-il changé? Ik geloof waarachtig dat ik het kan raden. Permetteert mij, maseur *Velette*, van dat eens met mijne oude Tongersche oprechtheid te zeggen.

M. Noyen heeft zich driemaal op den rang gezet en de kiezers van Tongeren hebben hem drie buizen aan zijnen rouden staart gehouden. Daarom zijn de kiezers heden in de oogen der *Velette* niets anders meer dan eenen hoop ezels. Onmogelijk, *Velette*, van beter te redeneeren.

Ik zou nu slechts nog eene zaak verlangen. Gij, M. Noyen, zijt over eenige jaren driemaal door den koef gevallen. Sedert hebt gij aanhoudend den razenden liberaal gespeeld en het lawijt dat gij zoo menige jaren tegen God en gebod gemaakt hebt moet toch zeker wel het een of het ander uitwerksel gemaakt hebben. Er biedt zich nu een heerlijk middel aan om eens te zien welken voortgang gij aan de liberale zaak hebt doen maken. Er is eene kiezing op handen en geen liberale kandidaat biedt zich aan. Biskeert de kans eens, morbleu; zet u zelf op den rang, mijnheer Noyen, en telt dan eens op uwe vingers hoeveel stemmen gij zult opsteken. Dan zullen wij zeggen dat gij, *quatre vingt mille noms de tonnerre* een manneke zijt. Maar indien gij niets anders kunt dan ijdel keffen en van verre blaffen gelijk een laffe hond, dan zijt gij niets anders dan een poltron die geen schup onder zijnen staart waard is.

Een oude Tongenaar.

Iets voor de haren liefhebbers.

Volgens het nieuwe strafwettboek is het verboden de dieren bloot te stellen aan martelingen op straf van eene boete van 10 tot 25 franken. Onder deze bepaling der wet vallen ook de harengevechten.

De politie van Hasselt had over eenigen tijd 19 proces-verbalen gemaakt tegen H. Thoelen, die den 25 maart, in een publiek gevecht, 19 koppelen haren had laten strijden. Doch de beschuldigde werd slechts veroordeeld tot eene boete van 15 fr.

Het openbaar ministerie vervolgde Thoelen op nieuw om hem tot 18 nieuwe boeten te doen veroordeelen, beweerende dat hij 19 malen moest veroordeeld worden, terwijl hij

dacht Werner, wien dezen blik niet was ontgaan. Ik ken zijn laaghartigen geest zoo dat hij niet terugleest om mij in eene verraderlijke hinderlaag te doen vallen, indien hij dit doen kan zonder zich in gevaar te brengen.

Ernestine, die zich voorgenomen had om de dubbelzinnige politiek, die zij tot nu toe in acht genomen had, door te zetten, had den groet van den jeugdigen fabrikant ten vriendelijkste beantwoord, en scheen voor het oogenblik Werner geheel vergeten te hebben.

— Wat brengt gij voor nieuws? vroeg M. Borghorst zijnen buurman, eene vraag die men tot elkander bij elke ontmoeting als uit noodzakelijkheid richt.

— De ruwe katoen stijgt van dag tot dag in prijs, antwoordde Hilbrecht op een oogenschijnlijk onverschilligen toon.

Ernestine lachte en sprak vervolgens, terwijl zij den fabrikant spotziek aanzag.

— Gij wilt ons toch het hoofd niet met katoen opvullen?

Werner volgde haar voorbeeld, zoodat Hilbrecht van ergernis bloosde; maar toch vond hij de kracht om zijnen tegenstander een uitdagenden blik toe te werpen.

— Dat brengen de zaken nu eenmaal mede, zegde M. Borghorst na eene poos, eene koopman, die niet over zijne zaken spreekt, is in mijn oog geen koopman.

Hilbrecht bezat in hooge mate eene zelfbeheersching, zoodat hij dan ook thans, na dit antwoord, de jonge dame met een vriendelijk lachje op het gelaat, scherp aanzag.

— Voor humeur en geest, vervolgde hij, moet men altijd eerbied hebben, en eene kleine tercht-

de wet 19 malen overtreden had.

Het tribunaal van Hasselt heeft deze eischen niet aangenomen en Thoelen tot eene enkele boete veroordeeld, omdat de 19 koppelen haren de eene na de andere gevochten hebben zonder tusschen poozing van half tien s'morgens tot bijna zeven uren s'avonds en altijd in tegenwoordigheid der zelfde toeschouwers.

Volgens dit vonnis wordt de overtreding der wet op dezelfde wijze gestraft, hetzij er slechts eene koppel haren vecht, hetzij de vechtpartij van s'morgens tot s'avonds duurt.

Voegen wij hier nogtans bij dat de procureur des konings zich in beroep voorzien heeft tegen het vonnis, zoodat de zaak door het hooger gerecht zal worden beslist.

Alle harenmelkers zullen de beslissing met ongeduld afwachten.

Een wedstrijd van hoefsmederij zal te Tongeren plaats hebben op donderdag 28 mei. Alle hoefsmeden, leden van het landbouwenootschap genaamt *Société de l'Est*, aan welke sectie zij ook toehooren kunnen er deel aan nemen.

Razende honden.

In verscheidene provincien van ons land wordt men sedert eenigen tijd menigvuldige gevallen gewaar van razernij der honden. Ofschoon Limburg tot heden van dien geest berijdt is gebleven is het niet onnoodig de volgende inlichtingen te verspreiden die des noods met voordeel kunnen te baat genomen worden. Zichier den beknopten inhoud der verslagen medegedeeld door den burgemeester van Brussel, over de kenteekens die de razernij der honden vergezellen.

Men merkt eerst op, dat de hond van zijne vroolijkheid verliest, zich zoekt te verbergen, gestadig van positie verandert, antwoordt als men hem roept, maar met tegenzin gehoorzaamt.

De hond, in het begin dier vreeselijke ziekte vermijdt de personen te bijten, waaraan hij gehecht is, en verwijderd er zich van.

Soms wordt hij streelender en, in vele gevallen, is het maar ten gevolge eener bestraffing, dat de hond bijt en woedend wordt.

De zoo zeer verspreide gedachte, dat de hond, met dolheid geslagen, een schrik heeft van het water, is eene dwaling. Tot een zeer gevorderden staat der ziekte drinkt de hond, en houdt maar op, als het binnenste van den mond hem dit belet.

De eufest gaat ook niet geheel weg, maar de afkeer van spijzen komt en iets dat zonderling is, de hond oer voorwerpen die geene eetwaren zijn, zooals steenen, hout, papier, koorden, stukken van het tapijt of van de gordijnen.

Een hond, door eenen dollen hond gebeten, wordt maar tusschen de vierde en de zesde week dol.

Als er een persoon gebeten wordt door eenen hond, en dat het niet mogelijk is terstond eenen heelmeeester te vinden, is het noodzakelijk de volgende middels te gebruiken:

wijzing heeft steeds zijne nuttige zijde, ik ben er trotsch op te erkennen, dat gij beiden in hooge mate bezit, zoodat 't iemand moeilijk valt om uwe wenschen en bevelen niet na te leven.

— Toch mag men de dames niet te veel spel laten, bracht Werner in 't midden.

— Men moet echter eerst de zekerheid hebben, dat eene dame daarvan misbruik zou maken, voor dat men zich zulk eene aanmerking veroorlooft, merkte Ernestine aan, terwijl zij het hoofd in den nek wierp en Werner niet een trotschen blik aanzag.

Hilbrecht brak hierop in een luid lachen uit.

— Ik geef u geerne gewonnen, antwoordde Werner, zonder op dit lachen eenig acht te slaan maar ik herhaal u nogmaals, dat ik mijne onafhankelijkheid als man nimmer aan eene vrouw ten offer zou brengen.

De jonge dame haalde de schouders op.

— 't Komt er maar op aan in welke kringen gij eene vrouw zoekt antwoordde zij koeltjes, en daarna vervolgde zij, terwijl hare lippen zich tot een lachje plooiden: Wij zijn intusschen van ons *à propos* geraakt en mij dunkt 't is meer dan tijd, dat wij den gewonnen draad van het gesprek weder opvatten.

— We zullen dus weer over 't gemaskerde bal spreken? riep Werner uit, die de onaangename wending van het gesprek reeds vergeten had, gewoon als hij was de luimen van Ernestine met eene zekere soort van humor op te vatten.

— Gij schijnt nog al prijs te stellen op dat gemaskerde bal, antwoordde Ernestine lachende. Mij is 't trouwens wel. Zeg eens, welk masker zult gij kiezen?

— Natuurlijk zal onze vriend er ongemaskerd

KLEINE OORZAKEN, GROOTE GEVOLGEN.

(Vervolg.)

De mond der jonge dame plooid zich tot een glimlach, maar aangezien haar gebarensplaat even veranderlijk was als hare luimen, was 't Werner niet mogelijk om uit dat lachje op te maken of zijne woorden in een gunstigen of ongunstigen zin waren opgenomen. Ernestine scheen geen lust te hebben om dit raadsel op te lossen, zij toef gaf onmiddellijk een andere wending aan het gesprek en wederom voegde zij hem op vriendelijken toon toe.

— Overigens, is 't nog de vraag of het doel van uw bezoek zoo onbaatzuchtig is. Ook de mannen zijn nieuwsgierig en ik had wel lust om u deswege eens onder handen te nemen.

— Ik zou u werkelijk niets te bekennen hebben.

— Eénig, we zullen dit niet verder onderzoeken.

— Apropos, gaat gij naar het Sylvesterbal?

— Ik ben dit van zin. Ik hoop toch dat men 't genoeg hebben zal u ook daar te zien?

Ernestine werd belet hierop dadelijk te antwoorden, aangezien haar vader, die aan het venster stond, plotseling uitriep:

— Daar wacht ons op nieuw een bezoek! We zijn onze vrienden inderdaad voor hunne beleefdheid erkentelijk. Buurman Hilbrecht schijnt ons erenmin te vergeten — zie, daar komt hij met zijne slede aan. inderdaad hij getroost zich veel moeite.

— Hij rekent zeker op eene belooning, zegde Werner, terwijl hij daarbij Ernestine scherpschend en scherp aanzag.

Zij bloosde even; doch gewoon als zij was om 't geen zij dacht en ondervond steeds zorgvuldig voor de blikken van anderen te verbergen, herstelde zij zich spoedig en antwoordde op spottenden toon:

— Gij schijnt geen bijzonderen vriend van den heer Hilbrecht te wezen.

— Ik geloof, dat wij elkander wederkeerig geen goed hart toedragen, luidde het antwoord van Werner, en mij dunkt, mejufvrouw, dat de reden hiervoor u wel 't allerminst onbekend kan zijn.

Die woorden waren voor geen tweeledigen uitleg vatbaar. Maar 't lag nu eenmaal in den aard van Werner, om 't geen hem op het hart lag te zeggen; bovendien had de scherpe aanmerking van Ernestine hem eengizins uit zijn humeur gebracht, ofschoon hij bij nader inzien moest erkennen, dat hij zich dat verwijt zelve op den hals had gehaald.

Ernestine bleef ditmaal het antwoord schuldig. Zij schiep er een zeker vermaak in om den strijd tusschen de twee medeminnaars gade te slaan en 't paste volstrekt niet met haar karakter, om hare gedachten dien vrijen loop te geven.

Hilbrecht maakte eene onderdanige buiging toen hij binnentrad. Hij wierp snel een zijdelingschen blik op Werner, die getuigde, dat hij den medeminnaar uit den grond zijns barten haatte; tevens lag er iets in dien blik, dat te kennen gaf dat Hilbrecht zich verheugde over de nederlaag zijns medeminnaars.

Zou hij mij weder een valstrik spannen?